

opusdei.org

## Dopis od preláta (leden 2016)

V prvním dopise roku 2016 hovoří prelát Opus Dei o Panně Marii, o nutnosti zpytovat svědomí a o Roku milosrdenství, který v církvi právě probíhá.

19.01.2016

Nejdražší, ať mi Ježíš chrání mé dcery a mé syny!

Naplňuje nás radost, když se modlíme vstupní antifonu dnešní mše svaté: *Salve, sancta Parens...*;

bud' pozdravena, svatá Matko Boží,  
protože jsi porodila Krále, který  
vládne nebi i zemi na věky věků<sup>1</sup>.  
Působí nám ohromnou radost  
vyznávat naši víru v Mariino božské  
mateřství, které je kořenem ostatních  
privilegií, kterými Nejsvětější Trojice  
ozdobila naši Paní. Bůh ji stvořil  
neposkvrněnou a naplnil ji milostí,  
aby také její panenské tělo bylo  
jakoby předurčené k tělesnému  
zplození Božího Syna<sup>2</sup>. Jaký div!  
Právem můžeme říci Matce Boží a  
Matce naší: ***Více než ty je pouze  
Bůh!***<sup>3</sup>

Chápeme nadšení křesťanů v Efezu,  
městě, kde se slavil ekumenický  
koncil, který definoval toto  
mariánské dogma v roce 431. ***Dějiny  
nám uchovaly svědectví o radosti  
křesťanů tváří v tvář těmto  
srozumitelným, jasným  
rozhodnutím, která potvrzovala  
to, v co všichni věřili***<sup>4</sup>. Svatý  
Josemaría to připomíná v jedné ze

svých homilií slovy převzatými od sv. Cyrila Alexandrijského, který při tomto ekumenickém shromáždění sehrál zásadní roli: «Veškerý lid města Efezu očekával od časných ranních hodin až do večera rozhodnutí... Když vešlo v známost, že autor rouhačských výroků byl poražen, všichni jsme začali jednomyslně chválit Boha a provolávat sněmu slávu, protože padl nepřítel víry. Potom jsme vyšli z chrámu a za svitu pochodní jsme se ubírali domů. Bylo to navečer, celé město bylo plné radosti a světla»<sup>5</sup>. A náš Otec to komentuje: ***tak píše sv. Cyril a nemohu popřít, že i přes vzdálenost šestnácti století mě onen projev zbožnosti hluboce dojímá***<sup>6</sup>.

Mám ještě v paměti, jak jsme v roce 1971 navštívili Loreto. Nemohli jsme vstoupit do nazaretského domku, protože už byl zavřený. Sv. Josemaría si klekl, přitiskl se k mřížím a říkal:

## ***Matko, Matko moje a Matko naše!***

A vylil tam svoji lásku a lásku svých synů a dcer všech dob. Do baziliky jsme dorazili s mírnou nevolností kvůli silnici plné zatáček. To ale nebylo překážkou pro jeho modlitbu a jeho vděčnost k naší nebeské Matce.

Matka Boží!, volali také oni staří křesťané Efezu, kteří překypovali radostí z vyhlášení oné pravdy. A to stejné vyznáváme dneska my. *Salve, sancta Parens...*, buď zdráva, svatá Matko Boží!... První mariánská modlitba, která k nám dorazila, je prosba adresovaná Panně Marii ve třetím století křesťany z Egypta, kteří ji vzývali jako Boží Matku: *sub tuum praesídium confúgimus, Sancta Dei Génatrix...*; pod ochranu tvou se utíkáme, svatá Boží Rodičko, neodmítej naše prosby v našich potřebách, ale ode všeho nebezpečí vysvobod' nás vždycky, slavná a požehnaná Panno<sup>7</sup>. Sv. Josemaría ji

říkal denně a byl si při tom jistý ochranou Mariiny náruče.

***Kéž dá Bůh, náš Pán, aby stejná víra hořela i v našich srdcích a z našich rtů zazníval zpěv díky, protože když ji Nejsvětější Trojice zvolila za Matku Krista, člověka, jako jsme my všichni, vložila také každého z nás pod její mateřský plášť. Je tedy Matkou Boží i matkou naší<sup>8</sup>.***

V prvním čtení mše svaté uvádí liturgie formuli, kterou samotný Bůh uložil Mojžíšovi jako slova požehnání pro lid Staré smlouvy: *Atť tobě Hospodin požehná a ochraňuje tě! Atť tobě Hospodin ukáže svou jasnou tvář a je ti milostivý! Atť Hospodin obrátí k tobě svou tvář a dopřeje ti pokoje!*<sup>9</sup> V naší Paní se toto požehnání uskutečnilo plně. Takhle to vysvětluje papež v jedné své homílii: **žádný jiný tvor neviděl nad sebou zářit Boží tvář tak jako Maria,**

**která dala lidskou tvář věčnému Slovu, aby ho všichni mohli kontemplovat<sup>10</sup>.** Tato slova nám pomohou zarámovat tento nový rok, krátce po zahájení Svatého roku. Představují pozvánku v těchto měsících se utíkat pod svatou ochranu naší Paní, *Mater misericórdiæ*, jak říkáme při modlitbě *Salve Regina*. Vidíme Pannu Marii jako stvořenou bytost, která hojněji zakusila Boží milosrdenství, protože ve svém lůně přijala jednorozeného Božího Syna, a která nejlépe odpovídala na toto rozhazování lásky: *jsem služebnice Páně, ať se mi stane podle tvého slova<sup>11</sup>.*

Tato odpověď, *ancílla Dómini*, vyjadřuje naprostou ochotu naší Paní: její pokorné a poddajné nabídnutí se Božímu Slovu ke službě díla vykoupení. Její panenské mateřství ji, s nepřetržitou stálostí, vedlo k tomu, aby pocítila tíhu

lidstva, když přemýšlela o tom, co jí od Boha vyřizoval sv. Gabriel:  
*porodíš syna a dáš mu jméno Ježíš.  
Bude veliký a bude nazván Synem  
Nejvyššího; Pán Bůh mu dá trůn jeho  
předka Davida, bude kralovat navěky  
nad Jakubovým domem a jeho  
království nebude mít konce*<sup>12</sup>.

Tíha lidstva a tíha Církve. *Mater  
Ecclésiæ!* Matka mystického Těla  
Kristova, kterým je Církev. Ve spojení  
s Mariinou modlitbou uskutečnila  
rodící se Církev svoji esenciální  
jednotu, spolu s Petrem a ostatními  
apoštoly, v očekávání příchodu  
Ducha svatého v den letnic<sup>13</sup>. Ona  
svým mateřským prostřednictvím  
pečovala a stále pečuje o Kristovu  
Nevěstu a každého z jejích údů, údů  
Kristových! Modleme se více za tuto  
jednotu, zvláště za každodenní  
jednotu s Petrovým nástupcem a s  
nástupci ostatních apoštolů.

Úcta k Panně Marii je tou nejlepší cestou, jak odhalit milosrdnou tvář našeho Otce Boha, která se odráží na vtěleném Slově. Je velmi důležité, abychom vždycky otvírali svá srdce Božímu milosrdenství. Je to nepostradatelná nutnost v každém čase, ale naše doba to možná vyžaduje zvláštním způsobem. **V naší době hlubokých změn je církev povolána poskytnout svůj osobitý přínos tím, že zviditelní znamení přítomnosti a blízkosti Boží. A Svatý rok je příhodným časem pro nás všechny, abychom se rozjímáním o božském milosrdenství, přesahujícím každé lidské omezení a ozařujícím temnotu hříchu, mohli stát přesvědčivějšími a účinnějšími svědky<sup>14</sup>.**

Dále je o těchto dnech pochopitelné a běžné zhodnotit uplynulý rok a ve světle tohoto pohledu načrtnout mety pro ten nastávající. Když si

takové počínání umístíme na nadpřirozenou rovinu, jistě nás to pohne zahájit těchto dvanáct měsíců se svatým a naléhavým úsilím obnovit svou touhu sjednotit se s Ježíšem Kristem. Ten nejlepší způsob je v obracet se na naši Matku: ***k Ježíši se vždy jde i „navrací“ skrze Marii***<sup>15</sup>. Ona nás vždycky přivádí ke svému Synu, tak jako služebnice na svatbě v Káně, když jim řekla: *udělejte, cokoli vám řekne*<sup>16</sup>. Zároveň nás kontempace Ježíšovy tváře v evangeliu vede ke zvolání, stejně spontánnímu, plné obdivu a něhy jako oné ženy: *blahoslavený život, který tě nosil, a prsy, které tě kojily*<sup>17</sup>.

Často se nový rok také přirovnává ke knize s nepopsanými listy, které má každý z nás zaplnit během následujících týdnů. Takto to vyjádřil bl. Álvaro del Portillo v den, jako je ten dnešní, roku 1980: «Poděkovat Bohu za jeho nesčetná dobrodiní a přednést mu svoji kajícnost; utvořit

dobrá předsevzetí a bojovat o jejich naplnění. Pokračovat v rozšiřování Díla do všech končin!»<sup>18</sup>.

Tento cíl vám nabízím pro nadcházející rok. Don Álvaro doporučoval «zaplnit tuto čistou knihu, která se dnes otvírá, s toutéž pečlivostí a pozorností, s jakou se ve středověku zaplňovaly pergameny, které jsou velkou vzácností, dokonalým krasopisem bez kaněk. A jelikož skvrny budou – protože všichni máme padlou přirozenost a jsme plní ubohostí – ať nám neschází odvaha je přiznat jako takové, abychom je napravili. A jak je vymažeme? Pokorou a přistoupením k svátosti pokání»<sup>19</sup>.

Snažit se o nápravu našich chyb je úkolem lásky. Proto máme využívat velmi nezbytný – nevyhnutelný – prostředek, kterým je zpytování svědomí. Jak napsal sv. Josemaría, zpytování svědomí, ***pokud je***

*neužíval už první člověk, vynalezl je první křesťan: probet autem seipsum homo (1 Kor 11,28), každý ať zpytuje sám sebe, říkal apoštol Korintánům. A už i čestní lidé mezi pohany zpytovali své nitro. Ta nejposlednější prodavačka jedlých kaštanů, která prodává své skromné zboží poblíž Tibery, počítá večer peníze, které utržila, a vydaje, kolik ji stály kaštany, a čas, který věnovala jejich prodávání (...): zpytování prováděli vždycky všichni tvorové, kteří dokázali rozlišovat a měli na věcech Božích nebo na věcech pozemských nějaký zájem<sup>20</sup>.*

Také vám doporučuji, abyste neopomíjeli toto denní poznání vlastní duše ve světle Božím; jak nás ujišťoval sv. Josemaría, stačí pár minut, předtím, než se uložíme k nočnímu odpočinku, ale s každodenní stálostí. Logicky existují chvíle – před přijetím svátosti

smíření, během rekolekcí, o významném výročí – kdy bude namísto postupovat s větší pečlivostí. V každém případě je vždycky vhodné vzývat Ducha svatého, aby nám udělil své světlo, a zakončit úkonem lítosti a nějakým konkrétním předsevzetím pro nadcházející den. Takovýmto způsobem napravíme kurs našeho jednání a pomocí úkonů lítosti vymažeme skvrny, které jsme mohli otisknout do knihy našeho života.

O těchto svátcích, a potom i během roku, «je důležité jít do sebe a upřímně probrat svůj život. Nechejme se osvítit paprskem světla, které přichází z Betléma, světla toho, který je ten „Největší“, a učinil se maličkým; ten „Nejsilnější“, a učinil se slabým»<sup>21</sup>.

Prosme Boha, aby mnoho lidí načerpalo užitek z jubilejních odpustků tohoto Roku milosrdenství,

poté co přijmou Boží odpuštění ve svaté zpovědi. Před několika týdny papež opět mluvil o této svátosti.

**Důležitým znakem Jubilea – říká – je také zpověď. Přistoupit ke svátosti, skrze kterou se smiřujeme s Bohem, znamená přímo zakusit jeho milosrdenství<sup>22</sup>.**

Nepřestávejte v modlitbě na moje úmysly: za Církev, za papeže a jeho spolupracovníky, za mír ve světě, za všechny duše. A pro to všechno se obracejme o přímluvu k Matce Boží. Prosme ji, aby nás v tomto Svatém roce provázel její něžný pohled, abychom všichni dokázali znovu objevit radost z Boží něhy<sup>23</sup>. Kéž Maria dá v duších, v rodinách, v národech vzejít semínko milosrdné lásky, které její Syn Ježíš rozsévá po celém světě. Pamatujme také, že během dlouhých období v životě svatého Josemaríi se každodenně, nanovo opakoval refrén

připomínající Boží přítomnost:

**Matko, Matko moje!**

Se vší láskou vám žehná a přeje rok  
2016 plodný na díla lásky k Bohu a  
apoštolátu

váš Otec

+Javier

Řím, 1. ledna 2016.

1 Římský misál, Slavnost Matky Boží  
Panny Marie, *Vstupní antifona*.

2 Srv. Sv. Tomáš Akvinský, *Komentář  
k evangeliu sv. Jana*, kap. 1., lekce 10.

3 Sv. Josemaría, *Cesta*, č. 496.

4 Sv. Josemaría, *Boží přátelé*, č. 275.

5 Sv. Cyril Alexandrijský, *List 24* (PG  
77, 138).

6 Sv. Josemaría, *Boží přátelé*, č. 275.

7 Modlitba *Pod ochranu tvou*.

8 Sv. Josemaría, *Boží přátelé*, č. 275.

9 Římský misál, Slavnost Matky Boží Panny Marie, první čtení (*Nm* 6, 24-26).

10 Papež František, Homilie při slavnosti Matky Boží Panny Marie, 1-1-2015.

11 *Lk* 1, 38.

12 *Tamtéž*, 31-33.

13 Srv. *Sk* 1,14;2,1-4.

14 Papež František, Promluva při generální audienci, 9-XII-2015.

15 Sv. Josemaría, *Cesta*, č. 495.

16 *Jan* 2,5.

17 *Lk* 11,27.

18 Bl. Álvaro dle Portillo, Poznámky z rodinného setkání, 1-I-1980.

19 *Tamtéž*.

20 Sv. Josemaría, *Dopis* 29-IX-1957, č. 71.

21 Benedikt XVI., Promluva při modlitbě Anděl Páně, 4-XII-2011.

22 Papež František, Promluva při generální audienci, 16-XII-2015.

23 Papež František, Bula *Misericordiae vultus*, 11-IV-2015, č. 24.

.....

pdf | dokument generován automaticky  
z <https://opusdei.org/cs-cz/article/dopis-od-prelata-leden-2016/> (04.04.2026)